

"CLOCK"

Written by

Malin Barr

Malin Barr
1710 N Harvard Blvd, Los Angeles
Malin.barr@gmail.com
+1-9179403459

Ett vardagsrum med en inredning som antyder att en äldre person bor där. Ett GOLVUR i ek, en KRISTALLKRONA, en KINA-SERVIS i ett glas-skåp. En hög med oöppnad post på matbordet.

JENNY(38) iklädd i en Burger King t-shirt tittar hastigt igenom posten. Hon öppnar ett kuvert, fnyser, slänger brevet argt på golvet och öppnar nästa.

En KNACKNING hörs. Jenny sneglar mot dörren. Jenny tvekar innan kliver över posten slängd på golvet och öppnar dörren.

Utanför står en MAN(55) i en blå sportjacka, chinos och ett brett leende på läpparna.

MAN

Hej!

Jenny stirrar förvirrad på mannen.

JENNY

Hej?

MAN

Jag ville bara titta förbi och se om ni hade tid och prata en stund? Jag heter Claes.

Claes sträcker fram handen. Jenny hälsar tveksam.

JENNY

Ok. Jenny. Sorry, det är inte min lägenhet, det är min pappas..kände du honom, eller?

Claes nickar allvarlig.

CLAES

Lars, han var svår och missa. Jag beklagar sorgen.

Jenny ser genast lugnare ut och blir emotionell.

JENNY

Tack. Det är svårt och fatta det. Hur kände ni varann-

CLAES

Verkligen. Svårt att greppa det. Kan jag komma in en stund?

JENNY

Vi kan prata här. Vad ville du?

CLAES

Jag lämnade ett brev i Lars
brevlåda för några dar sen och
ville bara se om ni hade fått det?

JENNY

Jag vet inte, det har kommit så
jävla mycket reklam om dödsbon och
dödstädning, förlåt att jag svär,
jag kan ha missat det. Vad handlade
det om?

CLAES

Eh. Dödstädning.

Jenny ser chockad ut.

JENNY

Du sa att du kände min pappa?

CLAES

Tja, tekniskt sett känner jag till
honom. Vi har ett register med alla
som dör varje år, så-

JENNY

Din jävla..igel! Att du inte skäms!

Jenny bubblar upp av ilska, drar igen dörren men Claes sätter
foten emellan, ler ännu bredare.

CLAES

Jag förstår att sorgen skapar *stora*
känslor som kan vara svåra att
hantera. Just därför hjälper vi-

JENNY

Säg inte åt mig vad jag känner! Jag
behöver inte din eller någon annans
städhjälp. Herregud, det har knappt
gått en vecka, har du igen skam,
människa?

Claes får syn på golvuret bakom Jenny.

CLAES

Din pappa hade verkligen ett öga
för antikviteter. Du ska väl inte
slänga bort det där klockuret?

Jenny vänder sig om, tittar nostalgiskt på pappas gamla ur.

JENNY

Vi ska inte slänga bort några saker

JENNY (CONT'D)
 men om vi skulle, så har du ändå
 ingenting med det att göra-

CLAES
 Jag tror jag vågar säga att det är
 värt närmare 30.000 kronor.

Jenny tystnar, samlar sig.

JENNY
 Men det är inte till salu. Jag
 måste till jobbet nu, så-

CLAES
 Jag ger dig 50. Eller så kan du
 försöka sälja det själv, men då
 måste du hyra nån som kan flytta
 det åt dig, sen om du har syskon så
 kommer frågan om hur ni ska dela på
 allt. Usch, det kan bli en otrevlig
 historia. Har du syskon?

JENNY
 ..Som jag sa, jag är inte-

CLAES
 Jag kan tänka mig att det finns
 fler fina saker? Lars hade inte
 velat att de stod och skräpade. Du
 förtjänar det här, Jenny.

Jenny kollar klockan på sin mobil. Skärmen är sprucken.

CLAES (CONT'D)
 Men, jag kan komma tillbaka en
 annan dag, jag vill inte att du ska
 bli sen till Burger King.

Claes ler skadeglatt, vänder sig om för att gå. Jenny sjunker ihop. Hennes blick faller på ett reklamblad för Vingresor som ligger slängt på golvet. En lockande, vit sandstrand. Hon biter ihop frustrerad. Plötsligt, öppnar hon upp dörren och nickar till Claes att komma in. Claes ler nöjd, kliver på.

CLAES (CONT'D)
 Appropå klock..minns du Clock?

JENNY
 Ja..Pappa och jag brukade gå dit.

CLAES
 Dom var bra.